

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 151. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726733274656.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

9. Himmelfarts-Psalmer.

Nr. 54.

Mel. Min siel nu lover HERren etc.

Slaaer sammen alle hænder,
Og alle hierter fryde sig,
I alle verdens ender,
Slaaer sammen høyt med glæde-skriig!
Seer hvor vor kæmpe pranger
Mod himlens høye slot,
Og gjør de sorte fanger
Ved sin triumph til spot,
Synd, død og satans rige
Har gandske tabt sit slag,
Slaaer sammen høyt tillige
I folk paa denne dag.

* *
--

* * - - -
-- 152

2. Hvor har hand først maat lide,
Den allerdeyligste GUDs Søn?
Hvor maatte hand ey stride,
Før hand vor frelse fik til løn?
Hand svedte blod i haven,
Leed angest, spot og spee,
Ham korsfæst og begravet
Var meer end ynck at see,
Nu er det anderledes,
Den før var hver mands spot,
Af englerne tilbedes
I himlens fryde-slot.

3. Nu har vor JEsus røvet
De mørke fyrstendømmes magt,
Den slanges pande kløvet;
Og os en evig frelse bragt,
Nu skal vor Christo høre
Kraft, priis og riget til,
At satan ey kand gjøre
Imod os hvad hand vil,
Hand ligger knust og bunden
I JEsu pines leyr,
Tak, JEsu, som har vunden
For os saa stor en seyr.

4. Nu kand og vil jeg pukke
Mod dig, du stolte helved-port,
Saa maatte du dog bukke,
Som har os al vor jammer giort,
Din magt, o synd! er svækket,
Og borte er din sold,

*

*
- 153

Der ligger knust og brekket
Al satans magt og vold.
Saa kommer nu tilhaabe
I folk til fryde-sang,
Om fred og seyr at raabe
Ved JEsu himmel-gang.

5. Hand slaaer til begge sider
GUds himles porte op igien,
Op! alle christne, strider!
At vi kand komme vist derhen,
GUd sig ey mere dekker
Som fordum med en skye,
Forbandelsen ey rekker
Til dem, som synden flye,
Vi løfte haand og hierte
Mod himlen glade op,
Og længes nu med smerte
At ende vores lob.

6. Naar jeg i verdens møye
Maa mangel gang bedrøvet gaae,
Saa seer jeg i det høye
GUds himle for mig aabne staae,
Den trængsel jeg maa lide
Slet intet sige vil,
Saa længe jeg kand vide,
At GUd mig hører til,
Thi hvad er verdens plage
Mod kronen, vi engang
Af JEsu haand skal tage
I engle-koor og rang?

*

*
- 154

7. Vil døden mig fordrive,
Nu, GUd skee lof, her er oplukt,
Lad kroppen jordet blive,
Men sielen sig forføyer smukt,
Saa fast, som lynet farer,
Hen op i engle-flok
Blant de udvaldes skarer,
At see sin JEsu nok.
Den tiid og snart skal komme,
At kroppen op kand staae,
Og ind med alle fromme
Til evig ære gaae.

8. Halleluja, vort hoved
Sig hos GUds høyre haand har sat,
Tilbedet og høylovet
Af alle himle dag og nat.
I saadant herre-sæde
Vort kiød og blod vi seer,
Thi maae vi os vel glæde,
Og aldrig sørge meer,
At alle rigers rige
Vor broder forestaaer,

Og vi engang tillige
Med vore kroner gaaer.

9. Saa priser alle skarer
Den store HErres store magt,
Som op til himlen farer,
Sin hiord at tage der i agt,
Nedfalder og tilbeder
Hans godhed, hvad I kand,
Som os et sted bereder
I himlens fryde-land,

*
— 155

O! lad os der henrykkes,
O JEsu! dig at see,
O Frelser lad det lykkes,
Ach! naar mon det skal skee?

Nr. 55.

Mel. Alleneste Gud i Himmerig, etc.

Eller: Guds Søn er kommen af himmelen ned.

Paa denne dag vi see GUDs Søn
Til himlen op at fare,
Og takke GUD, med hiertens bøn,
Hand vilde dog bevare
Sit arme folk paa denne jord,
Som blant saa mange farer boer,
At vi i troen blive.

2. Nu GUD skee lof, vor JEsus gjør
En vey til himmerige,
Og aabner for os himlens dør,
At vi derind kand kige,
At hver, som troer, kand vel til freds
Sin milde Frelser allesteds
I korset efterfølge.

3. Hvo ey vil følge, kand det ey
Med GUD oprigtig mene,
GUD kand sig paa den brede vey
Med ingen siel forene.
Det gielder troen, er hun der,
Saa er vor gandske vandrings færd
Kun alt til himlen rettet.

*
—

— — —

* *
— — 156

4. Slig himmelfart i sielen skeer,
Naar vi vor Fader finde,
Ey mere efter verden seer,
Med GUDs folk os forbinde,

Har GUd i tanker nat og dag,
Og vandrer ham til velbehag,
Til vi hos ham kand samles.

5. Da bliver dagen bliid og skiøn,
Naar GUd os hiem vil hente,
At vorde liig hans kiere Søn,
Som vi i troen vente,
Hvor glæden ret skal være stor,
Naar vi hos ham i lyset boer,
Det GUd af naade give.

6. Nu JEsus gjorde alting vel,
Hand lod sig for os føde,
Omsider piinlig slaae ihiel,
Stod op igjen fra døde,
Til himlen foer, ved naadens kald,
Hvad vi har tabt ved Adams fald,
Os kierlig at tilbyde.

Nr. 56.

Mel. Af høyheden oprunden er.

Oseyerrige Frelsermand,
Som bar al verdens synders band,
Nu tager du dit sæde
Hos Majestætens høyre haand,
At legge satans magt i baand,
Ja plat at undertræde,

*

**

-- 157

Mægtig,
Prægtig,
Triumpherer,
Jubilerer,
Død og livet
Er vor JEsu undergivet.

2. Den store flok af cherubim
Og mange tusind seraphim
Dig priser høyst fornøyet,
At du os freden haver bragt,
Og til saa stor en Guddoms pragt
Og glæde est ophøyet,
Møder,
Støder
Frisk til sammen,
Amen! amen!
Kraft og ære
Skal vor JEsu evig være.

3. Du est vort hoved, derimod
Vi dine lemmer, kiød og blod,

I dig vi have livet,
Fred, glæde, styrke, mod og lyst,
Forfriskelse og hiertens trøst
Af dig os bliver givet,
Sind, mod,
Liv, blod,
Hver en draabe,
Synge, raabe,

*
—

* — — —
— 158

Fuld af glæde,
Jesu lof i ærens sæde.

4. Drag, Jesu, drag os efter dig,
At hver fremdeles stadelig
Dit rige eftertragter,
Lad os vor vandring føre saa,
At ydmyghed kand med os gaae,
Som verdens pragt foragter.
Stød ned
Stolthed
Fra vort hierte
Til den smerte
At besinde,
Hvor din naade er at finde.

5. O Jesu, vær vor skiul og skiold,
Vor ros, vor skat og hinderhold,
Hvorpaa vi os forlade,
At søge kun vor himmel-skat,
Thi hele verden er besat
Med list og løgn og skade,
Hvor vi
Os i
Verden vende,
Kand vi kiende
Nød og plage,
Hvorimod GUds folk maae tage.

6. Kom naadens throne Jesu Christ,
Du seyers fyrste, Davids qvist,
At stille vore sukke.
Kom du, som var saa mild og god,

*
—

* — — —
— 159

At vilde med dit dyre blod
GUds helligdom oplukke.
Kom brat,
Vor skat!
Lattermilde
Vi da vilde
Med dig stige
Ind i søde himmerige.

NI. 37.

Mel. O Drøvelse, etc.

Drag, JEsu, mig
Dog efter dig,
Saa følger jeg med længsel,
Siden du, o JEsu, gik
Ud fra verdens trængsel.

2. Drag, JEsu, mig
Dog efter dig,
Fra verdens myre-tue,
At jeg ikke mere tør
Hendes jammer skue.

3. Drag, JEsu, mig
Dog efter dig,
Med Zions brude-skare,
Thi vi kunde ellers let
Vild i verden fare.

4. Drag, JEsu, mig
Dog efter dig,

*

**
-- 160

Til himlens fryde-bolig,
Verden er for dine børn
Vildsom og urolig.

5. Drag, JEsu, mig
Dog efter dig,
Til himlen op at fare,
Der at staae med glæde-skriig
I de frommes skare.